



Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	6.Kf.700.066/2026/5.
A felperes:	felperes (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (eljáró kamarai jogtanácsos: dr. Oláh Tamás) (felperesi képviselő címe)
Az alperes:	vármegyei Rendőr-főkapitányság (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Ritócz Diána kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	megbízási díjjal kapcsolatos közszolgálati jogviszonyból származó közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Pécsi Törvényszék 10.K.700.617/2025/7. számú ítélete

Ítélet

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 37.700 (harminchétezer-hétszáz) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes az alperes hivatásos állományú tagjaként a helységi Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízott beosztásban teljesített szolgálatot. A működési körzete csoport1, a körzeti megbízotti csoport (a továbbiakban: KMB Csoport) I-

IV. működési körzet összevonásával jött létre. A felperes 2022. október 31. napjáig terjedő időszak vonatkozásában már érvényesítette megbízási díj iránti igényét; 2025. április 16-án további megbízási díjra tartott igényt 2022. november 1. napjától 2024. december 31. napja közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) a saját körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körzetén kívül járőri feladatokat, járőrszolgálatot, TIK (a továbbiakban: TIK) általi küldéseket, elővezetéseket, fokozott ellenőrzéseket, átkíséréseket, előállított őrzéseket, kísézői feladatokat, rendezvénybiztosítási, valamint csapatszolgálatot ellátott, az emiatt benyújtott szolgálati panaszát az alperes vezetője határozatl. számú határozatával – megalapozatlanságra hivatkozással – elutasította.

A kereset és a védirat

[2] A felperes az alperest a perbeli időszakot érintően 753.688 forint megbízási díj, és annak 2024. január 6. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (a továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (2)-(5) bekezdéseire, a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat), a rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BMr.), a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BMr.) egyes rendelkezéseire alapította. A megbízási díj havi mértékét a rendvédelmi illetményalap 75 %-ában határozta meg, arra hivatkozással, hogy több – a szolgálatteljesítési idejének jelentős részét kitevő – beosztás feladatait látta el.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, annak jogalapját ésösszecszerúségét is vitatva; a felperes által levezetett számítási módot elfogadva.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest – késedelmi kamattal növelt – 753.688 forint megbízási díj megfizetésére kötelezte. Döntését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a KMB Szabályzat 2., 3/d., 15., 21. és 72/c. pontjaiban foglaltakra alapította. Rögzítette, hogy a kereseti kérelem megalapozottságának vizsgálata körében két időszakot kell elkülöníteni: a 2022. november 1. és 2023. január 31. közötti (a továbbiakban: 1. kereseti időszak) és a 2023. február 1. napját követő időszakot (a továbbiakban: 2. kereseti időszak). Rámutatott, hogy a munkáltató egy adott beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri feladatokat, az nem lehet önkényes, a munkakör

kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség. (BH.2018. 259, Kf.VII.39.246/2020/3.). Amennyiben a hivatásos állomány tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatokat a saját beosztása alóli mentesítés nélkül ellát, a Hszt. 71. § (5) bekezdés szerinti megbízási díjra jogosult (Kfv.III.45.033/2022/6., Kfv.VII.45.115/2022/4., Kfv.VII.45.078/2022/4., Kfv.VII.45.077/2022/4.) Az 1. kereseti időszakkal összefüggésben megállapította, hogy a felperes által a saját és a KMB Csoport működési körzetén kívül ellátott, beosztásába nem tartozó, rendszeresen teljesített feladatok többletfeladatnak minősülnek, amelyek a felperest megbízási díjra jogosítják. Megállapítása szerint a KMB Szabályzatnak nem tulajdonítható olyan értelmezés, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, mert ez esetben sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, és a Hszt.-nek a besorolásra, valamint az illetmény meghatározására kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása nem járhat azzal a következménnyel, hogy az azt követő időszakban a felperesnek a járőri és egyéb feladatokat a beosztásába tartozó feladatként, a rendőrkapitányság illetékességi területén, ellentételezés nélkül kellene ellátnia, ezért a megbízási díj iránti igényt megalapozottnak találta.

[5] A Hszt. módosítással érintett 2. kereseti időszak tekintetében arra a következtetésre jutott, hogy a felperes által ellátott feladatok rendszeresen felmerültek, továbbá számára jelentős többletmunkát eredményeztek, ami alapján a megbízási díjra való jogosultság erre az időszakra is megállapítható. A megbízási díj mértékét mindkét időszakot illetően a rendvédelmi illetményalap 75%-os mértékében határozta meg a felperes által teljesített szolgálatok számára, a többlettevékenység jellegére, gyakoriságára, valamint a saját beosztáshoz tartozó feladatok háttérbe szorulására figyelemmel.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[6] Az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság jogértelmezése és jogkövetkeztetése téves, az elsőfokú ítélet a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában, (3)-(5) bekezdéseiben, 102. § (1) bekezdés b) pontjában, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletében, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésében, valamint a KMB Szabályzat hivatkozott rendelkezéseiben - különösen a 2.; 15., 21 25; 44. pontjaiban – foglaltakat, a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (Jat.) 23. § (4) bekezdését, 24.§ (1) bekezdését sérti. Nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak a KMB Szabályzat módosítását követő érvelésével, melyben kifejtette, hogy gyakorlatilag összemosta, azonosíthatatlanná tette a járőr és a körzeti megbízotti beosztásokat. A módosítás következtében ugyan a KMB Szabályzat 2. b) és c) pontjai szerinti feladatok, azaz a rendőri jelenlét biztosítása, és a helyi bűnmegelőzési, bűnüldözési és rendészeti feladatok ellátása és a jogsértések megelőzése a rendőrkapitányság illetékességi területén köti a körzeti megbízottat, így a felperest, de ez nem azt jelenti, hogy a felperes járőrszolgálatot lát el ezen feladatok teljesítése során. Hivatkozott arra, hogy kimutatással igazolta és azt felperes sem vitatta, hogy egyaránt látott el közös szolgálatot körzeti megbízotti beosztásban lévő kollégájával és járőrrel KMB Szabályzat 24. pontja szerint, ilyenkor közterületi szolgálatot látott el. A felperes által elvégzett egyéb feladatokat lefedő beosztások az eredeti beosztásához képest – illetményben is – alacsonyabb besorolásúak, a felperes az alacsonyabb beosztásban lévő járőrökhöz, járőrvezetőkhez képest ugyanazon feladat ellátásáért magasabb illetményben részesült. a KMB Szabályzat módosítást

követő tartalma nem tette a normát a 30/2015. BMr. 2. melléklet 3. pont (tiszthelyettesi beosztások) szabályaival ellentétessé, ezáltal nem sérti Jat. 24. § rendelkezését sem.

[7] Nem értett egyet továbbá a KMB Csoport létrehozásával, annak normaalkotói szándékával kapcsolatos érvelésével; a KMB Szabályzat 15. pontjában foglaltakra hivatkozással kiemelte, hogy a KMB Csoportok tevékenységét úgy kell szervezni, hogy a folyamatos rendőri lefedettség biztosított legyen. A főkapitányság intézkedésben jelölte ki a körzeti megbízottak illetékességi területét, mely a kapcsolattartás megvalósítása miatt szükséges, de a rendőri jelenlétet, a rendészeti feladataikat a reagálásokat a rendőrkapitányság illetékességi területén kell teljesíteniük. A fellebbezés a 2. kereseti időszakot érintően részletes nyilatkozatot nem tartalmazott, nem értett egyet azzal, hogy rendszeresen látott el beosztásához nem tartozó feladatot. Az alperes a felperes által elvégzett többletfeladat nagyságára és a különböző beosztásokhoz tartozó feladatok azonos rendészeti jellegére, átfedtségére figyelemmel az elsőfokú bíróság által megítélt 75%-os mértékű megbízási díjat jogsértőnek és eltúlzott mértékűnek találta.

[8] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A Kúria Kf.VII.39.549/2021/4. számú döntésére hivatkozással rámutatott, hogy e tárgykörben (a körzeti megbízott által ellátott járőrszolgálat kapcsán) kiforrott bírói gyakorlat alakult ki, a bíróságok következetesen helyt adnak a kereseteknek, elutasító ítélet nem ismert. A körzeti megbízott járőrszolgálatra csak kivételesen osztható be, kizárólag a működési körzetében, járőrrel közösen, e szolgálatra a működési körzeten kívül, a KMB Csoport működési területén sem vehető igénybe. A KMB Csoport létrehozásával kapcsolatos alperesi érvelést a Kúria Kf.VII.45.156/2021/4. számú ítéletére utalással alaptalannak tartotta, továbbá megjegyezte, hogy a megbízási díj iránti igénye az alperesi álláspont elfogadása esetén sem lenne megalapozatlan, mivel a szolgálati feladatokat rendszeresen a KMB Csoport körzeten kívül is ellátta. A körzeti megbízotti és a járőri feladatok egymástól elválnak, e két beosztás feladatait normális esetben azonos illetékességi területen párhuzamosan hajtják végre. Több különböző típusú feladatot látott el, amelyek széles szaktudást igényeltek, a többletfeladatok időben is jelentős terjedelműek voltak. A jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján a havi bruttó 19.325 forintban meghatározott megbízási díj jelentős mértékű többletfeladat kompenzálására nem alkalmas. Az alperes által a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjával összefüggésben kifejtett érvelés a Fővárosi Ítéltábla 4.Kf.700.031/2024/4. számú ítéletének [24] bekezdésében rögzítetteket alapul véve tévesnek bizonyult.

A Fővárosi Ítéltábla döntése és annak jogi indokai

[9] A fellebbezés – az alábbiak szerint – nem alapos.

[10] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján, a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen felhívott jogszabályi rendelkezések megfelelő alkalmazásával, a Kúria e tárgykörben hozott határozatainak figyelembevételével megalapozottan és jogszerűen

kötelezte az alperest megbízási díj fizetésére. Döntésének helytálló indokaival egyetértett, a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel pedig az alábbiakra mutat rá.

[11] Az alperes a fellebbezésében jogalapjában és összecszerűségében is vitatta az elsőfokú ítéletet. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjának, a 30/2015. BMr. 2. számú mellékletének, a mérlegelési szempontok tekintetében a 31/2015. BMr. 35. § (6) bekezdésének megsértésére hivatkozással azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság ezen jogszabályi rendelkezések téves értelmezésével állapította meg a felperes megbízási díjra való jogosultságát. Az elsőfokú bíróság a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjára és (5) bekezdésére alapította döntését, amikor a huzamosabb időn át, nem eseti jelleggel, hanem rendszeresen, a működési körzetén és a KMB Csoport működési körzetén kívül ellátott, a felperes szolgálati beosztásába nem tartozó járőri feladatokat hangsúlyozta.

[12] A Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja a szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával, többletfeladatként átmenetileg megbízható. Erre figyelemmel az alperes jogszerűen utasíthatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódtak. Az alperesnek az a joga azonban, hogy a felperest a körzeti megbízott beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti a felperes kinevezése szerinti beosztását, az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. Ha a hivatásos állomány tagja a megbízást az eredeti szolgálati beosztásának ellátása mellett végzi, a többletszolgálatért díjazásra jogosult (Hszt. 71. § (5) bekezdés).

[13] A perben az alperes a felperes által ellátott feladatok tekintetében előterjesztett kimutatás tartalmát nem vitatta, a vita tárgyát csupán az képezte, hogy a kimutatásban megjelölt feladatok a felperes beosztásába tartoztak-e, és azok ellátása következtében a megbízási díjra jogosulttá vált-e. Amennyiben ugyanis a rendszeres tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképpen többletfeladatnak minősül, és elviekben megbízási díj iránti igényt alapoz meg.

[14] Az elsőfokú bíróság okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes által végzett járőrszolgálati feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett feladatok, a felperes kinevezés szerinti beosztásához nem tartoztak. A KMB Szabályzat 24. pontja alapján ugyan a körzeti megbízott járőrvezetőként közterületi szolgálat végrehajtására járőrrel közösen beosztható, azonban az alperes nem bizonyította, hogy a felperes beosztása e rendelkezések szerint valósult meg. A közrendvédelmi szakterületért felelős vezető köteles a közös közterületi szolgálatot úgy szervezni, hogy a feladatellátás – a 21-22. pontokban meghatározottak kivételével – a körzeti megbízott működési körzetében történjen.

[15] A munkáltató a hivatásos állomány tagját a beosztásához tartozó feladatok mellett más feladatok elvégzésére esetenként valóban utasíthatja, azonban azzal nem sértheti a

kinevezése szerinti beosztását és a beosztástól eltérő feladat tartós ellátása következtében a díjazásra (ellenszolgáltatásra) való jogosultságát. A munkáltató egyoldalú utasítási jogával csak az állománytáblában rendszeresített beosztáson belül határozhatja meg azokat a ténylegesen ellátandó feladatokat, amelyeket a hivatásos állomány tagja köteles ellátni. A munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, jogellenesnek számít az a gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását (Mfv.I.10.751/2016/4., Mfv.II.10.516/2017/4., Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4.).

[16] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által figyelembe vett jogszabályi rendelkezések és egyéb norma (KMB Szabályzat) alapján a körzeti megbízott és a járőr beosztás elhatárolása és különbözősége körében tett megállapításokkal is egyetértett. A felperes a járőri és egyéb feladatokat a körzeti megbízotti és a KMB Csoport működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel végezte, amelyre a KMB Szabályzat 2. pont b) - c) alpontjai jogalapot nem adtak, mivel azok nem a felperes kinevezés szerinti beosztáshoz tartoztak. A Kúria következetes – a perben is irányadó – gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja esetenként köteles ugyan ellátni a beosztása szerinti tevékenységhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül. Amennyiben a hivatásos szolgálati viszonyban álló hosszabb időn át a beosztásához nem tartozó feladatkört lát el, többletdíjazásra jogosult (Mfv.II.10.304/2017/15., Kf.VII.39.523/2021/4., Kf.VII.39.525/2021/3., Mfv.I.10.751/2016/4.).

[17] Az alperes alaptalanul érvelt azzal is, hogy a felperes a járőrszolgálati, valamint a körzeti megbízotti illetékességi területén kívüli egyéb szolgálati feladatok teljesítésével a munkakörébe tartozó és többletfeladatnak nem minősülő tevékenységet látott el. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által a perrel érintett időszakban a munkáltató egyoldalú utasítása alapján végzett – a feladatkimutatásban megjelölt, nem kizárólag járőrszolgálatként nevesített – feladatok nem a kinevezése szerinti beosztásához tartoztak. A Kúria korábbi határozataiban (Kf.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) leszögezte, hogy a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, amelyből következően a felperest megbízási díj illeti meg, amennyiben rendszeresen nem a kinevezése szerinti beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként, ahogyan ez a perbeli esetben megvalósult. Az elsőfokú bíróság a már kialakult bírósági gyakorlatnak (Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.700.459/2023/4., 5.Kf.700.543/2023/4. számú ítéletei) megfelelően állapította meg, hogy az Országos Rendőr-főkapitányság mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezését és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat, mint ORFK utasítás 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BMr. 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat; azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csupán részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos

módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel – arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Járőr Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennél fogva a munkáltató a 30/2015. BMr. 1. § a) pontjába és 2. melléklete 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BMr. [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] nem állhat ellentétben. Amennyiben a bíróság a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás csaknem valamennyi feladatát, úgy sérülnének a 30/2015. BMr. szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai, ezzel együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, amelyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. A KMB Szabályzat módosítása tulajdonképpen azonosíthatatlanná tette a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat is; egyben a 15. pontban egyértelművé tette, hogy a járőri többletfeladatok ellátásának vizsgálatában a körzeti megbízotti csoportkörzetnek semmiféle szerepe nincs; a csoportkörzet funkciója csak a 2. pont a) pontja szerinti feladatok tekintetében értelmezhető. Mindennek tükrében a – Hszt. és a 30/2015. BMr. szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. A fentiek alapján önmagában az a körülmény, hogy a KMB Szabályzat 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja módosult, nem teremtett alapot arra, hogy a felperes a beosztásához nem tartozó feladatokat ellentételezés nélkül ellássa.

[18] Mivel a felperes az 1. kereseti időszakban a saját, illetve a KMB csoport körzeten kívül rendszeresen, nem eseti jelleggel látott el járőrszolgálatot és egyéb szolgálati feladatokat, a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerint megbízási díjra jogosultságot szerzett. A kísézői és átkísérési feladatok a körzeti megbízottak számára a KMB szabályzat szerint tiltottak, ezért azok ellátása szintén megbízási díjra jogosít.

[19] Az alperes a 2. kereseti időszak vonatkozásában azért tartotta az elsőfokú bíróság ítéletét jogszabálysértőnek, mivel – álláspontja szerint – az a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjába ütköző módon állapította meg, hogy a felperes többlettevékenységet végzett. E körben a Fővárosi Ítéltábla a vitatott jogkérdést már eldöntötte (4.Kf.700.031/2024/4.); amelyet megelőzően a Hszt. szerkezetét, fogalomrendszerét és a hivatásos szolgálati jogviszony sajátosságaiból fakadó jogintézményeit áttekintette. E körben rögzítette, hogy a szolgálati viszony az állam és a hivatásos állomány tagja között létrejött különleges jogviszony, amelyben mindkét felet a sajátos szolgálati körülményeknek megfelelő, a törvényben és más jogszabályokban meghatározott jogosultságok illetik és kötelezettségek terhelik. A szolgálati viszonyra vonatkozó szabályok alapvetően kógenssek. A Kúria egy korábbi döntésében rámutatott, hogy a kógens rendelkezések kiterjesztően nem értelmezhetők, azok alkalmazása minden esetben kötelező (EBH2016. M.11.); ilyen törvényi

rendelkezéstől sem a felek (még közös megegyezés esetén sem), sem pedig a bíróság nem térhet el. A jogalkotó hatáskörébe tartozó kérdés dönteni arról, hogy valamely juttatást a munkavállalók/hivatásos állomány tagjai részére megteremti-e, és az is, hogy azt milyen feltételekkel. (BH2015. 79.). Rámutatott, hogy megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából az a körülmény bír relevanciával, hogy a Hszt. 2023. február 1-jével bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó a megbízási díj jogintézményét továbbra is megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől – elkülönítetten továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízási díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén megbízási díj jár. Alaptalanul hivatkozott tehát az alperes arra, hogy a felperes megbízási díjra való jogosultságát a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja kizárja, ugyanis ez esetben is érvényesül a lex specialis derogat legi generali elv, miszerint az általános szabályt a speciális szabály minden esetben felülírja. A perbeli esetben ez akként valósul meg, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő általános szabály helyett, a 71. §-ban rögzített rendelkezést kell alkalmazni.

[20] A fentiekre figyelemmel az ítéltábla megállapította, hogy a 2. kereseti időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei az alperesi vitás eredményessége hiányában – a megbízási rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[21] Mivel az alperes nem állapított meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért azt a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg. Az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl. Amennyiben az alperes az elsőfokú bíróság ítéleti mérlegelését nem tartotta megfelelőnek, fellebbezésében eljárásjogi szabálysértésre hivatkozással kellett volna bemutatnia, hogy az ítélet ezen álláspontja (az összegszerűségi meghatározás), mely konkrét érvek és igazolt tények alapján minősül jogszerűtlennek. A többletfeladat-ellátás eseti vagy rendszeres jellege nem az összegszerűség, hanem a jogalap körében értékelendő, az a fentebb kifejtettek szerint rendszeresnek minősült és a 2. kereseti időszakban jelentős többletmunkát eredményezett a felperes számára. Az e körben megjelölt további érvelés, miszerint az alacsonyabb beosztásokhoz tartozó többletfeladatok ellátása megbízási díjra nem jogosít, ugyancsak nem foghatott helyt, mivel a jogalkotó nem többletteleher, hanem többletfeladat-ellátás esetére biztosította a megbízási díj megfizetését, azaz e juttatásra a beosztástól és besorolástól függetlenül jogosulttá válik, aki a beosztásába nem tartozó többletfeladatot ellátja. Nincs tehát olyan törvényi kikötés, amely szerint megbízási díj kizárólag a magasabb beosztáshoz tartozó feladatok ellátása esetén jár. Az összegszerűséggel szemben támasztott kifogásai erre irányuló konkrét kérelem hiányában érdemben nem voltak vizsgálhatók.

[22] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[23] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése értelmében kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, annak mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségekről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdésére 3. § (1) bekezdés a) pontjára, valamint (4) bekezdéseire figyelemmel állapította meg, amelynek során a felperes által felszámított költség összegét a pertárgy értékére tekintettel megfelelőnek ítélte.

[24] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű (60.295 forint) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Pp. 102. § (1) és (6) bekezdései értelmében az állam terhén marad.

[25] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 77. §-a értelmében tárgyaláson kívül bírálta el.

[26] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. március 25.

dr. Drávecz Margit Gyöngyvér s.k.	dr. Stumpf-Rádai Ágota s.k.	dr. Tóth László s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró